

NEDJELJNA ČITANJA

Izl 34, 4b-6.8-9; Otp. pj.: Dn 3, 52-56; 2Kor 13, 11-13; Iv 3, 16-18

U želji da odgovori na onaj unutarnji poziv koji mu je govorio o postojanju vrhovnog bića, čovjek je kroz povijest u mnogim fenomenima i prirodnim pojavama prepoznao djelovanje Boga, ali je u svojoj ograničenosti tom djelovanju ili pojavi pridružio božanske attribute. Bog uviđa čovjekovu nesposobnost da ga dohvati te se u svojoj ljubavi odlučuje sam objaviti čovjeku. On nam se u Starom zavjetu kroz riječi i djela objavljuje kao jedan i jedini. Bog nije dalek, kako se smatra u drugim religijama, već je bliz, razgovara s nama. On ne želi čovjeku priči samo riječju i djelom već i ljudskim tijelom, želi postati čovjekom da bi čovjeka pobožanstvenio. Taj se veliki misterij dogodio utjelovljenjem Sina Božjega u osobi Isusa iz Nazareta. Time što je Bog postao čovjekom, čovjek je uveden u Boga, pa se isti očituje kao jedan, ali u tri božanske osobe. To su Otac, Sin i Duh Sveti, jedan Bog u tri osobe koje su međusobno različite, ali su iste božanske biti. Koliko god bio pametan i mudar, koliko god bio sposoban osmisliti začuđujuća tehnološka dostignuća, čovjek ipak nije mogao izmisliti ovakvog Boga, jer dok svaki svoj produkt može objasniti, Bog i dalje ostaje otajstvo. Upravo zato i možemo reći kako kršćanstvo nije religija tj. puki skup obreda, već vjera u kojoj se očituje jedina istina trinitarnog monoteizma. Činjenica je da ćemo puninu spoznaje najvećeg otajstva naše kršćanske vjere proniknut tek nakon smrti, koja upravo Božjim interventom ne biva konac već prelazak iz ograničenosti u neograničenost jer iz stvorenoga prelazimo u onog koji je jedini Nestvoren. Do tog trenutka ostaje nam vjerovati, tj. čvrsto držati istinitim ono što nam Bog po svojoj Riječi, po svome Sinu i po svojoj Crkvi govori o sebi. Kršćanski Bog nije deistički, udaljen, već posve bliz uvodeći nas u zajedništvo sa samim sobom. U tome je veličina današnje svetkovine, koja u sebi sadržava sva otajstva vjere, da nam Bog koji je u sebi zajedništvo otvara samoga sebe da postanemo dionici tog zajedništva, da postanemo članovi Božje obitelji. Neka nam zagovor onih koji već žive u Bogu pomogne na putu da postanemo njegova prisutnost i utjelovljeno evanđelje svakom čovjeku, kako bismo postigli milost da iz promišljanja o neshvatljivom otajstvu prijeđemo u promatranje lica Trojedinoga Boga.